

Sygn. akt VII U 190/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marcin Winczewski

Protokolant: sekr. sądowy Artur Kluskiewicz

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2018 r. w Bydgoszczy

sprawy K. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o odszkodowanie z tytułu wypadku

na skutek odwołania K. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 16 stycznia 2018 r., nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy w wysokości 1 % (jeden procent).

SSR Marcin Winczewski

Sygn. akt VII U 190/18

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 16 stycznia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., na podstawie art. 11 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił K. K. (1) prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, albowiem komisja lekarska ustaliła brak uszczerbku na zdrowiu.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł K. K. (1), domagając się przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. W uzasadnieniu wskazał, że jego palec nie wrócił do pełnej sprawności, ma dolegliwości bólowe oraz niedowład.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

K. K. (1) jest zatrudniony w (...) s.c. A. M., K. S. w B., na stanowisku monter-instalator. W dniu 29 czerwca 2017 r. rozpoczął pracę w Jednostce Wojskowej nr (...) w B., gdzie pracodawca wykonywał instalację kabli technicznych.

Okolo godziny 13:30 ubezpieczony ukladal przewody w korytkach, a w celu wykończenia kosmetycznego docinal je nozem do tapet. Na zewnatrz szalala burza i w pewnym momencie uderzyl piorun, co zdekcentrowalo go, noz zesliznal sie i zacial sie w palec II lewej ręki. Wspolpracownik udzielil mu pierwszej pomocy, a nastepnie udal sie do Szpitala (...) im. J. B. w B., gdzie udzielono mu pomocy lekarskiej, poprzez m.in. zalozenie szwow i opatrzenie rany.

Zarowno pracodawca, jak i ZUS, uznali zdarzenie za wypadek przy pracy.

(okolicznosci bezsporne, ponadto dowod: protokol ustalenia okolicznosci i przyczyn wypadku przy pracy – k. 2-5 akt ZUS)

W wyniku wypadku przy pracy z dnia 29 czerwca 2017 r. u ubezpiezonego stwierdzono stan po przebytej ranie ciętej palca II ręki lewej, leczony chirurgicznie; rana wygojona, z objawami uszkodzenia ścięgna zginacza powierzchownego.

W badaniu przedmiotowym: zaburzenia czucia palca II ręki lewej z ograniczeniem ruchomości; ręka lewa – blizna pourazowa strony boczno-dłoniowej, na wysokości stawu międzypaliczkowego bliźszego; deficyt zgięcia w stawie międzypaliczkowym bliższym 20#; cechy uszkodzenia ścięgna zginacza powierzchownego palca II ręki lewej; zdolność chwytana zachowana.

Po wypadku K. K. (2) udzielono pomocy medycznej w SOR Szpitala (...) w B., z rozpoznaniem rana palca II ręki lewej, a nastepnie leczyl sie w poradni chirurgicznej. W związku z wypadkiem, u ubezpiezonego powstal 1% trwalý uszczerbek na zdrowiu.

(dowod: dokumentacja medyczna – k. 4-5 oraz akta ZUS; opinia biegłego sądowego ortopedy S. F. z dnia 7 kwietnia 2018 r. wraz z wywiadem i badaniem przedmiotowym – k. 20-22)

Zarowno lekarz orzecznik, jak i komisja lekarska ZUS ustalili u K. K. (1) brak uszczerbku na zdrowiu. Decyzją nr (...) z dnia 16 stycznia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmowil ubezpiezonemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytulú wypadku przy pracy z dnia 29 czerwca 2017 r.

(okolicznosci bezsporne, ponadto dowod: orzeczenia lekarza orzecznika i komisji lekarskiej oraz decyzja z dnia 16 stycznia 2018 r. – akta ZUS)

Sąd zważył, co następuje:

Powyzszy stan faktyczny Sąd ustalil na podstawie dokumentów znajdujących sie w aktach sprawy i aktach ZUS oraz opinii biegłego sądowego ortopedy S. F., których prawdziwości i wiarygodności strony nie kwestionowaly.

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytulú wypadków przy pracy i chorób zawodowych (j.t.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1773 ze zm.; powolywana dalej jako „ustawa wypadkowa”), za wypadek przy pracy uważa sie nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnatrznią powodujące uraz lub śmierć, które nastapilo w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych. W myśl art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy, z tytulú wypadku przy pracy przysluguje „jednorazowe odszkodowanie” – dla ubezpiezonego, który doznal stalego lub dlugotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Ubezpiezonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznal stalego lub dlugotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysluguje jednorazowe odszkodowanie (art. 11 ust. 1 ustawy wypadkowej). Za stalý uszczerbek na zdrowiu uważa sie takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy (ust. 2). Natomiast za dlugotrwalý uszczerbek na zdrowiu uważa sie takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (ust. 3).

Wymaga podkreślenia, że w rozpoznawanej sprawie strony nie prowadzily sporu, co do faktu, że ubezpieczony ulegl wypadkowi przy pracy w rozumieniu powyższych przepisów, a rozstrzygnięcia wymagało ustalenie, czy w związku z

nim doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu i w jakim rozmiarze – w tym celu dopuszczono dowód z opinii biegłego sądowego.

Stosownie do art. 286 k.p.c. Sąd może zażądać ustnego wyjaśnienia opinii złożonej na piśmie, może też w razie potrzeby zażądać dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. Tak w piśmiennictwie jak i w judykaturze wskazuje się, że nie ma dowolności w powoływaniu kolejnych biegłych, a u podstaw takiej decyzji leżeć powinny racjonalne argumenty takie np. jak niejasność, niezupełność czy sprzeczności występujące w opiniach (por. np. T. Ereciński [w:] Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego, tom I, Warszawa 2002, str. 567-568; czy wyroki SN z dnia 24 czerwca 2008 r., I UK 373/07, Lex nr 496398; z dnia 1 września 2009 r., I PK 83/09, Lex nr 550988; z dnia 16 września 2009 r., I UK 102/09, Lex nr 537027). Należy przyjąć, że wykazywanie okoliczności uzasadniających powołanie opinii uzupełniającej, czy kolejnego biegłego pozostaje w gestii strony. To właśnie strona winna wykazać się niezbędną aktywnością i wykazać błędy, sprzeczności lub inne wady w opiniach biegłych, które dyskwalifikują istniejące opinie, ewentualnie uzasadniają powołanie opinii dodatkowych. Takich okoliczności strony w toku postępowania nie przedstawiły, nie zgłaszając do opinii jakichkolwiek zarzutów, mimo stosownego zobowiązania w tym zakresie. Na marginesie dotychczasowych rozważań, Sąd wskazuje, że jak to zostało wyjaśnione w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 1974 r., (II CR 817/73; Lex nr 7404), do dowodu z opinii biegłego nie mogą mieć zastosowania wszystkie zasady prowadzenia dowodów, a w szczególności art. 217 § 1 k.p.c. Jeżeli więc Sąd uzyskał od biegłych wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania, to nie ma potrzeby żądania ponowienia lub uzupełnienia tego dowodu (por. wyroki SN z dnia 10 września 1999 r., II UKN 96/99, OSNAPiUS 2000/23/869; z dnia 6 marca 1997 r., II UKN 23/97, OSNAPiUS 1997/23/476; z dnia 21 maja 1997 r., II UKN 131/97, OSNAPiUS 1998/3/100; z dnia 18 września 1997 r., II UKN 260/97, OSNAPiUS 1998/13/408). Specyfika dowodu z opinii biegłego polega m.in. na tym, że jeżeli taki dowód już został przez sąd dopuszczony, to stosownie do treści art. 286 k.p.c. opinii kolejnego biegłego można żądać jedynie "w razie potrzeby". Potrzeba taka nie może być jedynie wynikiem niezadowolenia strony z niekorzystnego dla niej wydzwiku konkluzji opinii. W innym wypadku bowiem sąd byłby zobligowany do uwzględniania kolejnych wniosków strony dopóty, dopóki nie złożona zostałaby opinia w pełni ją zadowalająca, co jest niedopuszczalne (tak SA w Gdańsku w wyroku z dnia 10 października 2013 r., III AUa 181/13, Lex nr 1403668 i SA w Katowicach w wyroku z dnia 23 kwietnia 2014 r., I ACa 71/14, Lex nr 1466798; por. także: wyroki SN z dnia 10 stycznia 2002 r., II CKN 639/99, Lex nr 53135.; z dnia 17 grudnia 1999 r., II UKN 273/99, OSNP 2001/8/284 i z dnia 18 października 2001 r., IV CKN 478/00, Lex nr 52795). Podzielając w pełni te poglądy, Sąd doszedł do przekonania, że opinia biegłego jest w pełni przydatna do ustalenia stanu faktycznego sprawy.

W myśl art. 12 ust. 1 ustawy, jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przy czym wysokość tego odszkodowania zobowiązany będzie wyliczyć pozwany organ, rzecz jasna w razie uprawomocnienia się przedmiotowego wyroku.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSR Marcin Winczewski